

Maurice YENDT

MECHANICKÉ DIVADLO

REŽIE:

IGOR STRÁNSKÝ j. h.

SCÉNA A KOSTÝMY:

JIŘÍ PITR j. h.

SCÉNICKÁ HUDBA:

MARTIN ŠTĚDROŇ j. h.

CHOREOGRAFIE:

JINDŘICH ŠIMEK j. h.

INSPICE: JARMILA PAULEROVÁ

NÁPOVĚDA: MARTA VESELÁ

PREMIÉRA: 12. ÚNORA 1992

MUŽ V ZELENÉM KLOBOUKU,	
ŘEDITEL MALÉ HERECKÉ SKUPINY	JAN ODL
PIEROT	JAN MAZÁK
HEREČKA	
/KRÁLOVNA ČASU/	DANUŠE ONDRÁČKOVÁ
PRVNÍ HEREC	
/DIVADELNÍ DOKTOR/	DANA SEDLÁKOVÁ
DRUHÝ HEREC	
/MUŽ NA MĚSÍCI/	VLADIMÍR HRABAL
VYNÁLEZCE	
– AUTOR	
– KONSTRUKTÉR MECH. DIVADLA	PAVEL TOMANKA
AUTOMATICKÉ AUTOMATY	
S DŘEVĚNÝMI HLAVAMI	KAMILA SEDLÁROVÁ j. h. IVETA DAVIDOVÁ j. h. JIŘINA ŠČURKOVÁ j. h.

*

MY MÁME PÍSEŇ
 PÍSEŇ RADOSTNOU
 TUHLETU PÍSEŇ KAŽDÝ POZNÁ
 MY MÁME PÍSEŇ
 PÍSEŇ RADOSTNOU
 TU PÍSEŇ MÁME
 V SRDCI SVÉM.

ZPÍVÁM PÍSEŇ
 PÍSEŇ O DIVADLE
 ZPÍVÁME PÍSEŇ
 SNŮ A DĚTSKÝCH HER
 ZPÍVÁME PÍSEŇ
 PÍSEŇ O DIVADLE
 ACH DIVADLO JE
 NEJKRÁSNEJŠÍ SEN

Ve francouzském Lyonu je jedno z nejvýznamnějších divadel pro děti a mládež „Divadlo mladých let“. Bohaté formy práce s divákem, i prostřednictvím spolupráce s pedagogy, slaví značné úspěchy. Dá se říci, že tento soubor vede citlivě mladého diváka až k dospělosti. To je i naší snahou – formovat divadelní názor směrem moderního chápání divadla.

Uměleckým vedoucím, režisérem a autorem her je Maurice Yendt. Píše původní hry (Mechanické divadlo, Muzikanti), ale také zpracovává klasické i moderní pohádky (Modrovous, Císařův slavík, Král klaun).

Yendt při zachování hravé divadelnosti akceptuje především současnou myšlenku. Základní půdorys mu slouží jako podhoubí pro témata, která jsou aktuální i pro dospělého diváka. Pro témata, která oslovují diváka po celá staletí a která neodlučně patří nejen k evropské kultuře, ale také k divadlu.

V podtitulu každé z her Maurice Yendta stojí jedno slovo: „jeu“ – česky hra.

V každém divadle herci hrají, ale u Yendta „si hrají“ tak, jak si hraje i sám autor: s příběhy, postavami, se slovy, s kostýmem, rekvizitou, se scénou, hudbou, zvuky, s herci i diváky, hraje si se vším, co je i není na hraní. Hra je pro něj cestou ke komunikaci, zpřístupňuje myšlenku, povzbuzuje fantazii a divadelnost. Jde k podstatě divadla.

MECHANICKÉ DIVADLO

POLOŽILA JSEM SI OTÁZKU, JAKÝ SMYSL A JAKÉ PŘEDNOSTI BY MOHLO MÍT DIVADLO AUTOMATŮ. ČÍM BUDOU AUTOMATY VĚTŠÍ A PODOBNĚJŠÍ LIDEM, TÍM BUDE PŘEDSTAVENÍ TĚCHTO UMĚLÝCH HERCŮ SMUTNĚJŠÍ A TAKÉ HRŮZNĚJŠÍ.

/GEORGE SANDOVÁ 1876/